

CSOÓRI SÁNDOR

Álmatlan órák

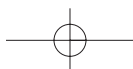
*Nem alszom ma sem.
Párnám a gyűretlen Hold
s alatta olyan mélység,
mint amelyet a te szemedben láttam
a legelső nyáron.*

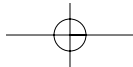
*Villódzott benne a Duna,
a Garam-torok,
az elrabolt Börzsöny
minden páfrányos ürege
s Kolozsvár háztetőiről érkező
buszonkét tavasz.*

*Hova tűnt azóta ez a bódoltató,
nyugtalanító zűrzavar?
Hova a moha-szigetek
hamvas sokasága,
abol a hajnali harmat is
házára találhatott?*

*Ma már kalapács
és fejsze lebeg helyükön
s az elfajzott úrben
óriás tüskéken fönnakadt szívek.*

*Micsoda aljas helycsere ez?
Keresem szemed birodalmát
az éjben,
de helyette már csak
Esztergom megzöldült kupoláit látom
felém suhanni züllötten, hatalmasan,
mintha másvilági úrhajók
tolonganának... Az utolsó tetején
egy sebzett királlyság fekszik leterítve.
Mindkét oldalán lecsüng
méteres szárnya.*

[*Csoóri Sándor versei*]

Döbbenet

*Ő meghalt – s én elutazom.
Ki tudja, hogy van ez?
Nem látszott rajta semmi nyom.
Ki tudja, hogy van ez?*

*Ő ismert jól? Vagy én ismertem?
Ki tudja, hogy van ez?
Én szólítottam meg egy kertben?
Ki tudja, hogy van ez?*

*Két varrógépe árva lett.
Ki tudja, hogy van ez?
Haja most száll a hegy felett –
Ki tudja, hogy van ez?*

*Ha velem jár, tán most is él még?
Ki tudja, hogy van ez?
Vennék neki zsömlét a péknél –
Ki tudja, hogy van ez?*

*A holdsütésben meglágyul a kő –
Ki tudja, hogy van ez?
Halott a múlt és benne a jövő –
Ki tudja, hogy van ez?*

1981

Te most hallgass el újra

*Te most hallgass el újra,
fecsegnek ügyis mások:
a margarétás törpék,
a züllött góliátok.*

*Röhögj vagy tűnj el innen,
ködökbe, jég-szobákba,
aki csodát várt tőled,
éppen a sírját ássa.*

*Forog velük a színpad,
hangos tőlük a vásár –
Csuszamlós már a föld is,
abol az imént álltál.*

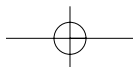
*A Holdon Banda Lajcsi
hangolja begedűjét;
egy csillag zuhan mellé
s átadja száz ezüstjét.*

*Micsoda bál lesz éjjel,
készülj föl a ricsajra –
Táncol az ország népe:
a drága, a bű, a bamba!*

1978

[28]

HITEL

Még most se tudom

Csonka szonett

*Még most se tudom igazán: ki vagy?
Csak föl-fölbukkansz előttem az utcán.
Arcodat néha eltakarja egy-egy felhő,
mintha a világ játsszana veled.*

*Nem könnyörgtem senkinek, hogy megszüless
s hogy combodon még szeplő is legyen,
amely szebb, mint a betlehemi csillag,
ha elindul lassan az ágyékod felé.*

*Elképzelem kezedet kilincsemen;
elképzelem lámpáim fényében is,
mintha csak te küldted volna őket*

*hozzám egyetlen éjszakára. Vagy egy
életre inkább? Talán csak Isten tudhatja ezt,
aki engem még máig se látott.*

1980

Pillanat